

ปัจจัยทำนายเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ในวัยรุ่นชายตอนต้น จังหวัดชลบุรี

สุภารัตน์ บุญเทียม พย.ม.* รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ ผศ.ดร.**
พรนภา หอมสินธุ์ ผศ.ดร.***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ และปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นชายตอนต้น จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชาย จำนวน 240 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย และแบบวัดต้นทุนชีวิตของวัยรุ่น ด้านพลังตัวตน พลังเพื่อน พลังสร้างปัญญา พลังครอบครัวและพลังชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุเชิงเส้น (Multiple linear regression)

ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนชาย อยู่ในเกณฑ์ค่าปกติ (ชาย $M = 96.18$, $SD = 5.94$) ต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังเพื่อน พลังสร้างปัญญา พลังครอบครัวและพลังชุมชน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ (67.9 % - 87.64 %) อย่างไรก็ตามต้นทุนด้านพลังชุมชนเป็นด้านที่มีระดับต้นทุนชีวิตต่ำที่สุด (67.9%) ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของวัยรุ่นชาย คือ อิทธิพลของพลังเพื่อนและกิจกรรม ($\beta = .40$) และอิทธิพลของพลังสร้างปัญญา ($\beta = .26$) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ได้ร้อยละ 31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R^2_{adj} = .31$) จากผลการศึกษาครั้งนี้เสนอแนะว่า การสร้างความเข้มแข็งด้านปัญญา และการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อน มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

คำสำคัญ : ต้นทุนชีวิต พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ วัยรุ่นตอนต้น

* โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโรงโป๊ะ จังหวัดชลบุรี

** ผู้เขียนหลัก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Predictive Effects of Developmental Assets on Appropriated Sexual Behaviors among Male Adolescents in Chon Buri Province

Sudarat Boontiam M.N.S.* Rungrat Srisuriyawet Ph.D**
Pornnapa Homsin Ph.D***

Abstract

This purpose of research was to study appropriated sexual behaviors and predictors related developmental asset of appropriated the sexual behavior for early male adolescents in Chon Buri province. The sample consisted of 240 male students studying in Mattayomsuksa level 2. The sample was selected by multi – stage sampling .The research instruments included socio-demographic data, appropriated sexual behavior of young people and developmental assets (internal asset, friend and activity asset, family asset, cognitive asset and community asset) questionnaires. Data were analyzed by descriptive statistics and multiple linear regressions. The results revealed that over all of appropriated sexual behavior of male students was in normal level ($M = 96.18$, $SD = 5.94$) and developmental assets including the internal asset, friend and activity asset, family asset, cognitive asset and community asset had been reported in standard score level (67.9 % - 87.64 %). However, community assets had the lowest level (67.9%). The significant predictors of appropriated sexual behaviors were friend and activity influence ($\beta = .40$), cognitive influence ($\beta = .26$). These two predictors accounted for 31 percent of variance of the appropriated sexual behavior ($R^2_{adj} = .31$, $p < .01$). The results of this study suggest that strengthening cognitive assets and promoting activities with friends have important roles on appropriated sexual behaviors.

Keywords : Developmental asset, Appropriated sexual behaviors, Early Adolescents

*Tambon Ban Rongpo Health Promoting Hospital, Chon buri Province

**Corresponding author, Faculty of Nursing, Burapha University,

*** Faculty of Nursing, Burapha University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาระดับชาติ และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากสถิติการตั้งครรภ์ในมารดาวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี ของประเทศไทย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2548 - 2552 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 12.88, 13.02, 13.37, 12.01 และ 13.55 ตามลำดับ¹ ซึ่งเกณฑ์ของประเทศไทยที่กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 10 และจากผลการสำรวจล่าสุดระดับประเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อ พ.ศ. 2549 พบว่า อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ลดลงในผู้ชายอยู่ที่ช่วงอายุ 10 - 13 ปี และผู้หญิงอยู่ที่ช่วงอายุ 11 - 14 ปี¹ ประกอบกับจากผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มวัยรุ่นรอบปีที่ 15 พ.ศ. 2548 - 2552 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 มีแนวโน้มของการเคยมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ในช่วงปี พ.ศ. 2551 - 2552 ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชาย พบร้อยละ 3.7 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.2 และในนักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว พบร้อยละ 2.3 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.6 เช่นเดียวกับ นักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วสูงขึ้น จากร้อยละ 8.7, 12.2, 12.9, 13.9 และร้อยละ 14.7 ตามลำดับ ในกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับอาชีวศึกษาปีที่ 2 ในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มของการเคยมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชาย พบร้อยละ 44.0 และนักเรียนหญิง พบร้อยละ 37.4 อย่างไรก็ตาม ยังพบประเด็นปัญหาที่น่าสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น พบว่าวัยรุ่นหญิงที่ไปเที่ยวกับวัยรุ่นชายมากกว่าครึ่ง มีกิจกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์² ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของสุนันทา ยังวนิชเศรษฐ³ ที่พบว่าวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ หลังดื่ม

แอลกอฮอล์ ร้อยละ 2.1 และ 0.3 ตามลำดับ เนื่องจากแอลกอฮอล์ จะทำให้ไม่สามารถคุมสติ ขาดความยับยั้งใจ จึงทำให้ถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ทั้งนี้ ยังพบว่าความเจริญด้านการสื่อสารอย่างเสรี เช่น สื่อวิดีโอ/ซีดี/ดีวีดี ที่ยั่วยั่วอารมณ์ทางเพศ ทำให้วัยรุ่นทั้งชาย และหญิงเกิดความรู้สึกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 33.00⁴ การถ่ายคลิปวิดีโอ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนเรือนร่าง และบางรายกล้าเปิดเผยเรือนร่างที่โชว์ร่างกายทำสายตาผู้ชมผ่านกล้องทางอินเทอร์เน็ต เป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นเลียนแบบกันมากขึ้น⁵ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายมีความเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิง ดังจะเห็นได้ว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นหญิงเกือบ 2 เท่า⁶ และอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง จากสถานการณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นชายมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมสูงกว่าเพศหญิง และมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นมากเนื่องจากนิยมมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนด้วยตนเอง เพศชายจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงสำคัญกลุ่มแรกที่ต้องทำการศึกษา

ปัจจุบันมีการนำแนวคิดเชิงบวก ที่กำลังได้รับความสนใจทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ นั่นคือแนวคิดต้นทุนชีวิต (Developmental assets) โดยแผนงานสุขภาวะเด็กและเยาวชนของประเทศไทย (2551) โดยนายแพทย์สุรียะเดช ตรีปาตี⁷ ได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวัดต้นทุนชีวิตของเด็กและเยาวชนไทยทั่วไป เครื่องมือนี้จะเป็นตัวชี้วัดเพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวังกลุ่มเยาวชนจากสภาพแวดล้อม และปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย แบ่งออกเป็น 2 หมวด คือ 1) หมวดต้นทุนชีวิตภายใน (Internal assets) 2) หมวดต้นทุนชีวิตภายนอก (External assets) โดยประกอบด้วย 5 พลัง คือ (1) พลังตัวตน (2) พลังครอบครัว (3) พลังสร้างปัญญา (4) พลังเพื่อนและกิจกรรม และ (5) พลังชุมชนเป็นปัจจัยสร้างหรือ

ปัจจัยเชิงบวกที่ได้รับอิทธิพลทั้งจากปัจจัยภายในตัวเด็กเอง และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และชุมชน หากสามารถควบคุมปัจจัยและเสริมสร้างปัจจัยต่างๆ ให้เหมาะสม จะส่งผลต่อการพัฒนาต้นทุนชีวิตที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุขและมีสุขภาวะที่ยั่งยืน รวมทั้งลดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การติดยาเสพติด การใช้ความรุนแรง ฯลฯ ได้ด้วย หลายประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยเชิงบวก เช่น สถาบันวิจัยในสหรัฐ อเมริกาได้พัฒนาแบบวัดต้นทุนชีวิตมาเป็นดัชนีชี้วัดจำนวน 40 ข้อ พบว่าเยาวชนหรือครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์เกิน 20 ตัวชี้วัด โอกาสที่เยาวชนจะล่อแหลมต่อพฤติกรรมก็จะยิ่งน้อยลง และหากผ่านเกณฑ์เกิน 30 ตัวชี้วัด สามารถสรุปได้ว่าครอบครัวเข้มแข็ง เยาวชนแข็งแรง ลดปัญหาสังคมลงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁹ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาหลายการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น⁹⁻¹⁰ พบว่าถ้าต้นทุนชีวิตมาก จะมีพฤติกรรมในทางที่ดี ส่งผลให้วัยรุ่นลดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ลงได้ นั่นคือ ต้นทุนชีวิตยิ่งมากเท่าใด เปรอร์เซ็นต์ที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงยิ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาในประเทศไทยที่ผ่านมาส่วนใหญ่มุ่งศึกษาปัจจัยเสี่ยงกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่า ปัจจัยเชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ดังนั้นในการศึกษานี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นชายตอนต้น และปัจจัยด้าน

ต้นทุนชีวิตที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งผลการศึกษาจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นเพศชายชัดเจนขึ้น เพื่อจะช่วยให้นักวิจัยได้มีแนวทางที่ถูกต้องในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในวัยรุ่นชาย ที่เน้นมิติของการให้ความสำคัญกับปัจจัยสร้างเสริมหรือแนวคิดเชิงบวกในการเฝ้าระวังต้นทุนชีวิตของวัยรุ่น และสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรงให้กับเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

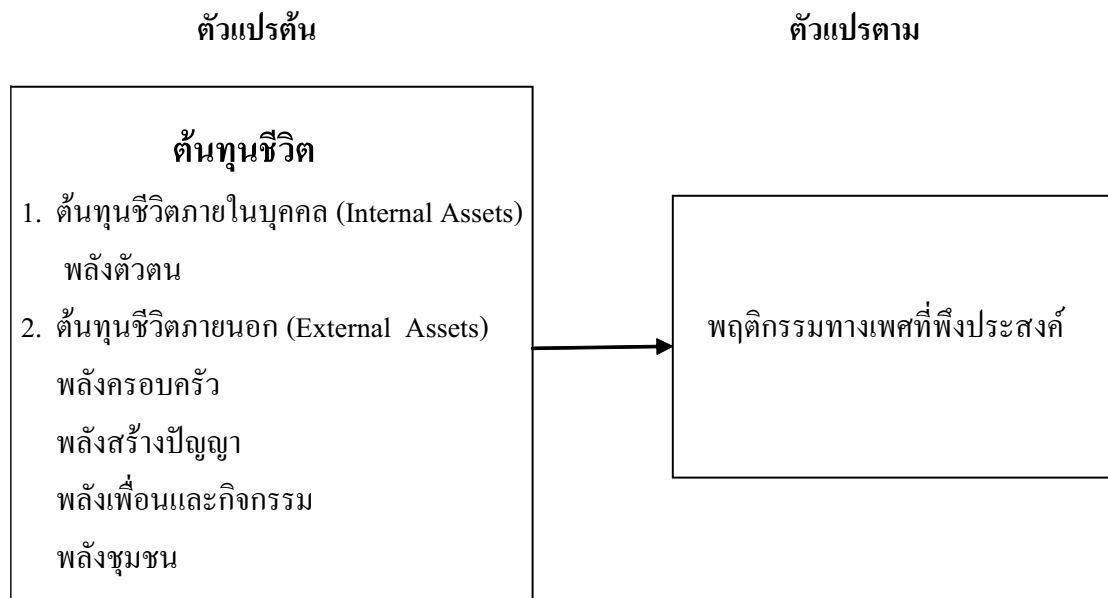
1. ศึกษาต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้นเพศชาย จังหวัดชลบุรี
2. ศึกษาอำนาจการทำนายของต้นทุนชีวิตด้านต่างๆ ต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้นเพศชาย จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ต้นทุนชีวิตด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังสร้างปัญญา พลังเพื่อนและกิจกรรม และพลังชุมชน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในเพศชาย

กรอบแนวคิด

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยของสุริยเดว ทรีปาตี⁷ มาเป็นกรอบในการศึกษา ดังแสดงรายละเอียดในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายในระบบการศึกษาของรัฐบาลที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนขนาดใหญ่ ประเภทสหศึกษา ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี จังหวัดชลบุรี ไม่รวมนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ต้นทุนชีวิต หมายถึง ปัจจัยสร้างหรือคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ประกอบด้วยด้านจิตใจ สังคม และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อกระบวนการคิด การตัดสินใจและการแสดงออกในรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการเสริมสร้างให้เกิดขึ้น ตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยใช้แบบวัดต้นทุนชีวิตเด็ก และเยาวชนไทยของนายแพทย์สุรียะเดช

ทรีปาตี⁷ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ต้นทุนชีวิต แบ่งเป็น 2 หมวด ประกอบด้วย 5 พลัง โดยตัวแปรต้นคือต้นทุนชีวิตภายใน (Internal Assets) ประกอบด้วย พลังตัวตน และต้นทุนชีวิตภายนอก (External Assets) ประกอบด้วย พลังครอบครัว พลังสร้างปัญญา พลังเพื่อนและกิจกรรม และพลังชุมชน

2. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ การกระทำการปฏิบัติที่สนับสนุนในการมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม และการกระทำหรือปฏิบัติที่ตอบสนองความต้องการทางเพศที่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งใช้เครื่องมือของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข¹¹ ประเมินโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย (อายุ 12-17 ปี) ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 8 ด้าน ได้แก่ (1) การมีเพศสัมพันธ์และการสัมผัสเชิง

ผู้สาว (2) การใช้สื่อยุทธวิธีทางเพศ (3) การใช้สื่ออุปกรณ์หรือสารกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (4) การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ (5) การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (6) การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ (7) การคบเพื่อนและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อนต่าง และ (8) การมีคู่วัยและคู่ครอง

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเชิงทำนาย (Predictive correlation research) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านต้นทุนที่ทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นชายตอนต้น จังหวัดชลบุรี

ประชากร คือนักเรียนชายวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ประเภทสหศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 - 2,500 คน ปีการศึกษา 2555 ในสังกัดสำนักงานเขตการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี ในสังกัดรัฐบาล

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชาย จำนวน 240 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Parel et al.¹² ใช้ในการสำรวจเพื่อประมาณสัดส่วนที่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมด การสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 3 พื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาซึ่งมีโรงเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสิ้น จำนวน 6 โรงเรียน

พื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 1 มีจำนวนโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 3 แห่ง

พื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 2 มีจำนวนโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง

พื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 3 มีจำนวนโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 แห่ง

ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก โรงเรียนดังกล่าว จำนวนครั้งหนึ่ง ในแต่ละพื้นที่การศึกษา ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนในเขตพื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 1 จำนวน 2 แห่ง โรงเรียนในเขตพื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 2 จำนวน 1 แห่ง และโรงเรียนในเขตพื้นที่สำนักงานเขตการศึกษาเขต 3 จำนวน 1 แห่ง

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนโดย จำแนกตามเพศ

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มห้องเรียนโดยการจับฉลาก เพื่อให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพียงพอตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นชุดคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย เป็นแบบวัดมาตรฐานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข¹¹ ประกอบด้วยพฤติกรรม 8 องค์ประกอบ จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ (1) การมีเพศสัมพันธ์และการสัมผัสเชิงผู้สาว มีจำนวน 4 ข้อ (2) การใช้สื่อยุทธวิธีทางเพศ มีจำนวน 3 ข้อ (3) การใช้สื่ออุปกรณ์หรือสารกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 1 ข้อ (4) การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 2 ข้อ (5) การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีจำนวน 1 ข้อ (6) การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 1 ข้อ (7) การคบเพื่อนและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อนต่าง มีจำนวน 4 ข้อ และ (8) การมีคู่วัยและคู่ครอง มีจำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (1= ไม่เคยเลย ถึง 5=ประจำ) ในการวิเคราะห์ใช้คะแนนรวม

โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานของกรมสุขภาพจิต โดยแปลผลค่าปกติ (เด็กวัยรุ่นชาย อายุ 13 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 78-92 คะแนน (เด็กวัยรุ่นชาย อายุ 14 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 72-89 คะแนน เครื่องมือชุดนี้มี ค่าความเที่ยงของแบบเท่ากับ .954

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเรื่องต้นทุนชีวิตของวัยรุ่น เป็นแบบสอบถามต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย ของนายแพทย์สุริยเดว ทรีปาตี⁷ จำนวน 48 ข้อ โดยแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 พลัง คือพลังตัวตน 15 ข้อ (ข้อ 1 - 15) พลังครอบครัว 8 ข้อ (ข้อ 16 - 23) พลังสร้างปัญญา 11 ข้อ (ข้อ 24 - 34) พลังเพื่อนและกิจกรรม 6 ข้อ (ข้อ 35 - 40) และพลังชุมชน 8 ข้อ (ข้อ 41 - 48) ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ (0=ไม่เคยเลย ถึง 3=ประจำ) ในการวิเคราะห์ใช้คะแนนรวมโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานของแบบวัด จำนวน 240 ชุด

(1) ไม่ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ระดับต้นทุนชีวิตอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างน้อย - ปานกลาง คะแนน $\leq$ 60%

(2) ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ระดับต้นทุนชีวิตอยู่ในเกณฑ์ดี - ดีมาก คะแนน $>$ 60% มีค่าความเที่ยงของแบบวัด (α) ทั้งฉบับเท่ากับ .954 เมื่อแยกรายด้านพบว่า ด้านพลังตัวตนเท่ากับ .909 พลังครอบครัวเท่ากับ .883 พลังสร้างปัญญาเท่ากับ .887 พลังเพื่อนและกิจกรรม เท่ากับ .897 และพลังชุมชน เท่ากับ .848

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (รหัส 04-09-2555 วันที่ 9 ตุลาคม 2555) ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างได้รับคำอธิบายวัตถุประสงค์ของการศึกษาและการพิทักษ์สิทธิพร้อมลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยประสานงานกับครูประจำชั้นเพื่อจัดสถานที่ที่เอื้อต่อการเก็บข้อมูล แบบสอบถามของแต่ละคนที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะถูกเก็บอย่างมิดชิดในซองกระดาษ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้นชาย โดยใช้สถิติ Pearson Correlation และวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้นในเพศชาย โดยใช้สถิติการถดถอยพหุเชิงเส้น (Multiple linear regression)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีอายุระหว่าง 13- 14 ปี โดยอายุเฉลี่ย 13.8 ปี ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน $>$ 3.00 (ร้อยละ 66.2) อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 80.4) และมีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 83.3) บิดามารดาจบการศึกษาระดับสูงสุดมัธยมศึกษามากที่สุดร้อยละ 45.0 และ 49.6 ตามลำดับ ส่วนใหญ่รายได้ครอบครัวมีเพียงพอเหลือเก็บ (ร้อยละ 87.9) ใน 6 เดือนที่ผ่านมา สูบบุหรี่ร้อยละ 17.9 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 30.4

2. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนชาย พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนชาย อยู่ในเกณฑ์ค่าปกติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบประเด็นที่น่าสนใจ คือมีพฤติกรรมบางด้านที่พึงประสงค์น้อยที่สุด คือ ไม่แข่งกันมีแฟน(ร้อยละ 79.8) ไม่มีแฟนพร้อม ๆ กันหลายคน (ร้อยละ 92.0) ดังตารางที่ 1

3. ข้อมูลต้นทุนชีวิต พบว่า ภาพรวมต้นทุนชีวิต อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์คือ คะแนนอยู่ระดับดี - ดีมาก (คะแนน > 60 เปอร์เซนต์) ทั้ง 5 ด้าน เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านที่มีคะแนนต่ำสุด พบว่า ด้านพลังชุมชน คือ การได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน (ร้อยละ 60.4) ด้านพลังสร้างปัญญา คือ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อ (ร้อยละ 61.5) ด้านพลังตัวตน คือ การเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็น หรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี (ร้อยละ 71.2) ด้านพลังครอบครัว คือ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ (ร้อยละ 80.6)

และด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม คือ การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความชอบ เช่น เล่นดนตรี วาดรูป เป็นประจำ (ร้อยละ 80.6) ตามลำดับดังตารางที่ 2

4. วิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า ตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ถดถอยสูงสุด คือพลังเพื่อนและกิจกรรม ($\beta = .40$) รองลงมาคือ พลังสร้างปัญญา ($\beta = .26$) ตัวแปรทั้ง 2 ร่วมทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ได้ร้อยละ 31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R^2_{adj} = .31, p < .01$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ปฏิบัติประจำน้อย 5 อันดับแรก (n = 240)

ข้อคำถาม	ร้อยละ
1. หลีกเลี่ยงโอกาสมีเช็กซ์เพื่อรักษาความบริสุทธิ์(พรหมจรรย์)	93.3
2. ไม่หาโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับแฟน	93.3
3. ไม่ไปเที่ยวค้างคืนกับแฟนสองต่อสอง	93.3
4. ไม่มีแฟนพร้อมๆกันหลายคน	92.0
5. ไม่มีแฟนในวัยเรียน	79.8

ตารางที่ 2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายด้านที่มีคะแนนร้อยละที่ผ่านเกณฑ์ต่ำสุด (n = 240)

ต้นทุนชีวิต	ร้อยละ
พลังตัวตน	
- ฉันเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็น หรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี	71.2
พลังครอบครัว	
- ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อประเภทอื่น ๆ ภายในครอบครัวเป็นประจำ	80.6
พลังสร้างปัญญา	
- ฉันสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับสื่อ	61.5
พลังเพื่อนและกิจกรรม	
- ฉันทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความชอบ และพึงพอใจของตนเอง เช่น ทำงานศิลปะ เล่นดนตรี วาดรูป เป็นประจำ	80.6
พลังชุมชน	
- ฉันได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน	60.4

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธการทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ (n = 240)

ตัวพยากรณ์	R ² change	b	β	SE(b)	p-value
1. พลังเพื่อนและกิจกรรม	0.25	.94	.40	0.04	< 0.001
2. พลังสร้างปัญญา	0.31	.47	.26	0.02	< 0.001
ค่าคงที่ 70.20 R ² _{adj} = 0.31 R ² = 0.31 F = 54.76 p-value < 0.01					

**= p<0.01

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ประเด็นหลักในภาพรวมของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ค่าปกติ ทั้งนี้อาจอธิบายได้จากกลุ่มตัวอย่างมาจากพื้นฐานครอบครัวและสังคมที่คล้ายคลึงกัน และอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี ดังนั้นอาจส่งผลต่อการอบรมเลี้ยงดูและความเอาใจใส่ของครอบครัว ที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติเรื่องเพศ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เบี่ยงเบนไปจากคำปกติของสังคมโดยรวม แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์บางเรื่องไม่เหมาะสม ได้แก่ การมีแฟนในวัยเรียน การมีแฟนพร้อมกันหลาย ๆ คน การรักษาวรรณกรรม การแต่งกายที่โป๊ และล้อแหลมต่อเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ปกติของวัยรุ่นทั่วไปที่สามารถพบได้ในวัยนี้ ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นตอนต้น มีพัฒนาการทางสังคม (Social Development) ที่สำคัญ คือพัฒนาการทางด้านเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ รวมทั้งการมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามค่านิยมในกลุ่ม¹³ ดังนั้นจะเห็นว่าวัยรุ่นชาย จึงมักมีความสนใจในเพศตรงข้าม พยายามหาโอกาสอยู่ใกล้ชิดกัน จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศ มีความสนใจเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ในขณะที่เพศหญิงมักมีความสนใจในเรื่องค่านิยม การแต่งกาย แฟชั่น เป็นต้น โดยพฤติกรรมของวัยรุ่นมักเป็นไปตามกลุ่ม เช่น การแต่งกาย ทรงผม งานอดิเรก เป็นต้น¹⁴ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมักมีค่านิยมแบบเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในช่วงนี้วัยรุ่นชาย จะมีแรงขับทางเพศ เนื่องจากอิทธิพลของฮอร์โมน ทำให้เกิดความสนใจเพื่อนต่างเพศ อยากใกล้ชิด อยากเรียนรู้เพื่อนต่างเพศ ซึ่งถ้ามีการเรียนรู้บทบาททางเพศที่เหมาะสม มีการสร้างตัวแบบที่ดี และมีที่ปรึกษาจะทำให้วัยรุ่นสามารถวางตัวได้อย่างเหมาะสม¹⁵

ผลการศึกษาพบข้อมูลการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ คือเกือบครึ่งหนึ่งมีแฟนในวัยเรียน และร้อยละ 9.6 มีแฟนเป็นประจำ ส่วนประเด็นอื่นที่พบคือเรื่อง การมีแฟนหลายคน การหาโอกาสใกล้ชิดกับแฟน การรักษาความบริสุทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของกฤตยา อาชวนิจกุล¹⁶ พบว่าอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นน้อย ๆ น้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจล่าสุดระดับประเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัย มหิดล พ.ศ. 2549 พบว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นชายช่วงอายุ 10 - 13 ปี ส่วนวัยรุ่นหญิงช่วงอายุ 11-14 ปี สรุปได้ว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง ที่เป็นเช่นนี้เพราะวัยรุ่นชายมีความอยากรู้ อยากลอง และจากการชักชวนของเพื่อน มากกว่าเพศหญิง

2. ต้นทุนชีวิต ในการศึกษาพบว่ ภาพรวมต้นทุนชีวิตทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์คือ คะแนนอยู่ระดับดี - ดีมาก อาจอธิบายได้จากลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า วัยรุ่นอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 80.4) และมีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 83.3) และจากข้อมูลพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าส่วนใหญ่ วัยรุ่นเป็นเด็กเรียนดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน > 3.00 (ร้อยละ 66.2) โรงเรียนที่ถูกเลือกศึกษานั้นเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ อาจอ้างได้ว่า เด็กวัยรุ่นที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ น่าจะเป็นเด็กที่มีคุณภาพในการเข้ามาเรียนในระดับหนึ่ง ดังนั้นจึงพบว่าพื้นฐานในเรื่องต้นทุนชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ดี - ดีมาก อย่างไรก็ดีตาม ผลการศึกษานี้ พบว่าต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชน เป็นด้านที่มีสัดส่วนผ่านเกณฑ์ต่ำที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของประไพศรี แสงชลินทร์ และคณะ¹⁷ ที่พบว่าด้านพลังชุมชน

ภาพรวมต่ำกว่าเกณฑ์ (< 60%) ต้นทุนชีวิตที่ขาดหายไปของเด็กไทย คือ ขาดทักษะการเป็นผู้ให้ ส่งผลให้สังคมจะขาดความเอื้ออาทร และเห็นแก่ตัวมากขึ้น ดังนั้น การจัดการทำกิจกรรมพื้นที่ และจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม แสดงออกอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับวัย จะช่วยให้เด็กสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

3. อำนาจการทำนายของปัจจัยด้านต้นทุนชีวิตและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น พบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ตัวแปรทำนายที่มีอิทธิพลสูงสุด ได้แก่พลังเพื่อนและกิจกรรม ($\beta = .40$) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับพัฒนาการวัยรุ่นโดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสังคม (Social Development) ที่พบว่าวัยรุ่นเพศชาย มักชอบอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง ต้องการยอมรับจากเพื่อน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่น¹⁴ มักชอบเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกัน ผู้ชายเน้นการเล่นเป็นกลุ่ม ให้ความสนใจกับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ตามอิทธิพลของเพื่อนวัยรุ่นเพศชายช่วงนี้ มักจะให้ความสนใจสนทนากับเพื่อนมากกว่า จะเริ่มห่างจากทางบ้าน ไม่ค่อยสนิทสนมคลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิมสนใจเพื่อนมากกว่า ใช้เวลากับเพื่อนนาน ๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมาก ไม่อยากไปไหนกับทางบ้านแต่ชอบไปกับเพื่อนแทน ซึ่งหากวัยรุ่นมีค่านิยมหรือพฤติกรรมแตกต่างจากกลุ่มมักไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม จึงเห็นได้ว่าวัยรุ่นมักมีค่านิยมแบบเดียวกัน ชอบเลียนแบบกัน ทำให้เด็กวัยรุ่นรู้สึกว่าการมีอิทธิพลของเพื่อนและกิจกรรม มีความสำคัญต่อวัยรุ่นชายอย่างมาก

นอกจากนี้พลังสร้างปัญหา เป็นตัวแปรทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ รองลงมาอธิบายได้ว่า พลังสร้างปัญหา

จะมีความหมายสำคัญมากในช่วงวัยเรียน เป็นช่วงที่ 2 ของชีวิตต่อจากพ่อแม่และครอบครัว ซึ่งครูจะมีบทบาทสำคัญมาก บางครั้งอาจมากกว่าพ่อแม่ เพราะฉะนั้น ในช่วงวัยเรียน พ่อแม่กับครูจึงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเด็กพอๆ กัน ในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ เด็กวัยรุ่นทั้งชาย และหญิง ใช้ชีวิตประจำวันส่วนมากอยู่ที่โรงเรียน จึงทำให้อิทธิพลของพลังสร้างปัญหาทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของศรีสุรางค์ดวงประเสริฐ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครนายก¹⁸ เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดนครนายก โดยศึกษาในกลุ่มเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พบว่าผลการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ระดับ.005 ($r = 0.276$) และร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ ($\beta = 0.095$)

ดังนั้นในช่วงวัยเรียนนี้ ครูจึงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด เด็กจะได้รับการศึกษาเรียนรู้ในโรงเรียน ใช้ชีวิตในโรงเรียน พอ ๆ กับการอยู่ที่บ้าน การรับรู้ระเบียบ วินัย การอบรมดูแลจากครู ที่โรงเรียน จะทำให้เด็กได้รับการอบรมบ่มนิสัยไปในทิศทางที่ทางโรงเรียน วางระเบียบแบบแผน ทำให้เกิดกระบวนการซึมซับ ความคิด ต่างๆ สู่พฤติกรรมปฏิบัติ จึงทำให้ พลังสร้างปัญหามีบทบาทต่อความคิด ความรู้สึกที่ได้รับการสั่งสมมาจากทางโรงเรียนผ่านมาสู่ตัวเด็ก ทำให้เกิดพฤติกรรมในทางที่ดี ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ พบว่าพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์และต้นทุนชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ อย่างไรก็ตามผลการศึกษา

พบข้อมูลที่น่าสนใจ คือปัจจัยต้นทุนชีวิตด้านพลังชุมชน ซึ่งเป็นด้านที่มีคะแนนต่ำที่สุด ดังนั้นในการสร้างเสริมต้นทุนชีวิตแก่วัยรุ่นชายตอนต้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมกันกำหนดนโยบายในชุมชนกับหน่วยงานบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดให้มีพื้นที่ในชุมชนที่เยาวชนสามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้คณาจารย์ในสถาบันการศึกษา นำผลการวิจัยไปประกอบการเรียน การสอน เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทางเพศในวัยรุ่นชายตอนต้นโดยมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาต้นทุนชีวิตด้านต่าง ๆ ในส่วนของการส่งเสริมสุขภาพทางเพศของเยาวชนในหลักสูตรให้นักศึกษาพยาบาล เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการส่งเสริมสุขภาพทางเพศในเยาวชนที่ต้อง ให้อบรมกลุ่มปัจจัยต่าง ๆ เชิงบวกมากขึ้น โดยเฉพาะประเด็นต้นทุนชีวิต ทั้งในด้านพลังตัวตน พลังครอบครัว พลังสร้างปัญญา พลังเพื่อน และกิจกรรม และพลังชุมชน ในหลักสูตรการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่นิสิตพยาบาลทุกระดับ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า พลังสร้างปัญญา พลังเพื่อนและกิจกรรม มีความสำคัญมากที่สุด นักวิจัยทางการพยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรศึกษาปัจจัยการทำนายด้านต้นทุนชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบโปรแกรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยเน้นการจัดโปรแกรมในเรื่องการส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคมเพื่อน การจัดกิจกรรมเพื่อนต้นแบบ รวมทั้งการสร้างเสริมทักษะทางปัญญา การรู้เท่าทันสื่อต่าง ๆ ทางสังคมออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

1. กฤตยา อาชวนิจกุล. เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. ใน สุรีย์พร พันพึ้ง และมาลี สันสุวรรณ (บรรณาธิการ), จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย (หน้า 43-66). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม; 2554.
2. อาภาพร เผ่าวัฒนา. เรื่องความแตกต่างของรูปแบบการเลี้ยงลูกต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาว อานาจารการต่อรองในสัมพันธ์ภาพทางเพศ ความนึกคิดที่ใช้ในสัมพันธ์ภาพ การรับรู้สมรรถนะทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่อาศัยในชุมชนแออัด เขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสภาการพยาบาล. 2551; 23(4): 56-71.
3. สุนันทา ยังวนิชเศรษฐ. พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลานครินทร์เวชสาร. 2549; 24(5): 395-405.
4. อูลี ศักดิ์สุวรรณ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา. กลุ่มงานสุขศึกษาโรงพยาบาลน่าน เขตเมือง จังหวัดน่าน, 2550.
5. สุพนิดา ชัยวิทย์. เพศวิถีของวัยรุ่นหญิง. คุุณภูมินิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา; 2551.
6. รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, วารุณี ฟองแก้ว และแอนโทเนีย เอ็ม วิลลาเรล. ความแตกต่างทางเพศและประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ในปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย. วารสารวิจัยทางการพยาบาล. 2549; 10(3): 215-227.

7. สุริยเดว ทรีปาตี. ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย.(พิมพ์ครั้งที่2).โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจภายใต้การสนับสนุนของกองทุนโลก กระทรวงสาธารณสุข องค์การแพธ (PATH); 2552.
8. Scales PC, Benson PL, Roehlkepartaina, EC, Sesma AJ, Dulmenb MV. The role of developmental assets in predicting academic achievement: A longitudinal study. *Journal of Adolescence* 2006; 29: 691-708.
9. Beebe LA, Sara K, Oman, RF, Tolma, E, Aspy, CB, Rodie S, Protective assets for non-use of alcohol, tobacco and other drug among urban american indian youth in Oklahoma. *Matern Child Health J* 2008; 12: S82-S90.
10. Reininger BM, Evans AE, Griffin SF, Sanderson M, Vincent ML, Valois RF, Parra-Medina D. Predicting adolescent risk behaviors based on an ecological framework and assets. *American Journal Health Behavior* 2005; 29(2): 150-161.
11. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. การสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข; 2550.
12. Parel CP, Caldito GC, Ferre, PL, De Guzman, GG Sinsioco, CS, Tan RH, Sampling design and procedures 1973; New York; AIDIC
13. สุชา จันท์เอม; จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยพานิช; 2540.
14. อารณ คีนาน. แนวคิด & วิธีการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่น. ชลบุรี: ไฮเดนกรุ๊ป; 2551.
15. สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์. กลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ชัยเจริญ; 2551.
16. กฤตยา อาชวนิจกุล. เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. ใน สุรีย์พร พันพืงและมาลี สันถาวรณ (บรรณาธิการ). จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม; 2554.
17. ประไพศรี แสงชลินทร, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวสน์ และพรนภา หอมสินธุ์. ปัจจัยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดปทุมธานี. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*. 2553; 19 (ฉ.เพิ่มเติมที่ 1): 11-22.
18. ศรีสุรางค์ ดวงประเสริฐ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครนายก. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดนครนายก. *วารสารควบคุมโรค*. 2551; 34 (4): 484-489.